

luffe Dreene i for det, der lyder mindre behageligt, eller den Tro hos ham, at stærke Udtalelser; fra det ærede Medlems Side kunne bringe ærede Medlemmer til at glemme, hvad der fra anden Side er blevet fremsført. Jeg vilde anse det for urigtigt, om jeg vilde trætte Thinget med at gjentage, hvad jeg sagde før, thi hvad jeg sagde før om denne Ting, var virkelig ikke saa ganske Videt, og det vilde derfor, hvis jeg nu skulde gjentage, hvad jeg før sagde, blive noget langvarigt. Jeg vil derfor opfordre det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds til, at læse igjennem, hvad jeg har sagt, forsaavidt det maatte være ham om at gjøre at komme til Kundskab om de Grindringer, der af mig ere fremsatte imod Betænkningen. Kun dette vil jeg sige, at jeg antydede, at Stævhederne blandt Andet bestode deri, at man havde opstillet finansielle Beregninger, der i og for sig vare urigtige, og at de dernæst ikke beviste det, de skulde bevise, fordi de vare byggede paa Forudsætninger, der vedrørte Forhold, om hvis Ordning der ikke er Tale; naar der saaledes var opstillet en Beregning over de Udgifter, som paaføres Skippere og Søfolk, saa vilde denne Beregning kun være rigtig, forsaavidt det var Udgifter, der alene vare en Følge af Waterkontinstituttionen med den Ordning, den har, og som den foreslaas fremdeles at skulle have, medens Alt, hvad der er bygget paa andre Udgifter, der paahvile Skibsførerne, forsaavidt er urigtigt, som det er Udgifter, der paahvile dem i en anden Anledning, og hvorfor Waterkonten ikke bærer den fjerneste Skyld. Jeg gjorde fremdeles opmærksom paa, at der var ikke Klarhed i Betænkningen om, hvad det egentlig er, der er Hovedpunktet i Flertallets Forslag. Jeg tillod mig at udvikle, at det, der egentlig gjør Forskjellen imellem Flertallet og Mindretallet, er dette, at Flertallet vil have de Forretninger, hvorom der er Spørgsmaal, henlagte til Mønstingsbestyreren, imedens Mindretallet, saavel som Udvalget, tror det rigtigt at lade dem forblive liggende under Waterkonten; og i den Anledning henlede jeg Opmærksomheden paa, at Betænkningen ikke alene udtaler sig meget uklart, men at den tillige fremsætter en

Begrundelse, der aldeles ikke svarer til Konklusionen, forsaavidt man nemlig i Betænkningen anbefaler at affkaffe Forpligtelsen til skriftlige Forhyringskontraktens Dpretelse, ligesom der ogsaa bruges et Raisonnement, der ikke holder Stil, medens man dog i Virkeligheden vil bibeholde skriftlige Forhyringskontrakter, men kun under en anden Form. Jeg tror dog, at dette maatte være tilstrækkeligt til at opstille i Grindringen, hvad mine Bemærkninger i det Væsentlige gif ud paa, uden at jeg behøver nærmere at gjentage dem. Den ærede Ordfører har forøvrigt gjort mig Uret; naar han har villet give det Udseende af, at jeg havde talt for, at de Afgifter skulde vedblive, som fornemmelig paahvile de simple og fattige Søfolk. Dette har jeg ingenlunde gjort; jeg har tværtimod sagt, at forsaavidt man — derunder indbefattet ogsaa Ministrene, Indenrigsministeren og, om man vil, Finansministeren — kunde finde det vigtigt og forsvarligt at lade Udgifterne til den forandrede Waterkontinstituttion afholde af Statskassen, har jeg for mit Bedkommende Intet derimod. Men jeg har gjentagende gjort opmærksom paa, at dette er et Spørgsmaal for sig, som i og for sig slet ikke har Noget at gjøre med det andet Spørgsmaal, om man vil henlægge Udførelsen af disse Forretninger, som man er enig om vedblivende skulle finde Sted, til den ene eller den anden Bestillingsmand. Jeg gjorde opmærksom paa, at hvad enten man henlagde dem til den ene eller den anden Bestillingsmand, saa vilde Statskassen ligesuldt faa Udgiften, forudsat at man vilde lade Afgiften over paa Statskassen. Og saa har jeg ganske vist tilføiet, at jeg ikke i og for sig kunde anse det for principmæssig urigtigt, om man vilde lade de enkelte private Borgere, som fornemmelig benytte den paagjældende Bestillingsmands Tid og Kræfter, og i hvis Interesse han virker, betale ham derfor, forudsat at Afgiften i og for sig maatte anses for passende og maadeholden — hvad igjen er et andet Spørgsmaal — idet dette er Noget, der jævnlig har fundet Sted og finder Sted hos os. Den ærede Ordførers morsomme Bemærkning om, hvorledes Finansloven kunde simplificeres, hvis man fulgte den